

מר-חנון

"ויעקב הלך לדרכו"

ש"ק פ' נח, בדור"ח מר' חזון
1:30 — התווועדות.

בשיחה הראשונה, התעכבר הרב הצעיר על כך שעומדים בשבת ובריתם הראשונים של אחורי חדש תשרי, בהם מתחילת ה"עבודה" בעניינים של מעשה בפועל, בבחינת "ויעקב הלך לדרכו". הרב הסביר שאין מקום לנפילת רוח עקב הירידה לאחר ה"עבודה" של חדש תשרי בה מוגשת יותר הכוונה שבמעשה לעניינים של עשי' שבעשי', מכיוון שתפקידו של היהודי הוא "לשרת את קוניי" וזהו רצון הי' (כעבור מספר ימים הוסיף הרב לרשימת השיחה הערה, בה הסביר מדוע נקט את הלשון "לשרת את קוניי", ולא, כרגע, "לשם").

בשיחה השני עמד הרב הצעיר על קביעותם של שבת (הקשרו להלן החמה) וראש חדש (התלו במליך הלבנה) יחד. ההוראה הייתה, שיש לפועל חיבור בין שני אופני העבודה הנלמדים מן החמה והלבנה — קביעות והתחדשות, וכי למרות שלאו תנעות הפכיות, צריכות הן לבוא בעת ובעונה אחרת.

מאמר (כעיו שיחה ד"ה "והי מד' חדש בחדשו וגוי").

בשיחה השלישי עמד על פרש"י (ט, טז). הרב אמר כי פרש"י זה מלא קושיות כרימון ושאל שמנה שאלות. וכן בהערות על הזוהר.

בהמשך השיחה, אמר הרב שבכדי להמשיך את האחדות המודגשת בחודש תשרי בכל השנה כולה, יש לעורך כניסה בהשתתפות רוב עם בכל מקום ומקום, אותן ינצלו להتابונות ולהוספה בהחולות הטובות שנתקבלו בחודש תשרי. הרב הורה שכנסים אלו יערכו ביום שבין ר'ח' ל'ו' מר' חזון, הן לגברים בפני עצם והן לנשים בפי'ו ולטף בפי'ו. הרב הוסיף שישנה הדגשה מיוחדת בנוגע לא"י ובמיוחד ב"ארבע הארץות" המיוחדות שבאי: ירושלים, חברון, צפת וטבריה. הרב המשיך, שכדי לקשר זאת לדבר גשמי יתנו בקבוקי משקה (לאחר סיום התווועדות) עבור הכנסת בירושלים — עיי אחד הרבנין; עבור הכנסת בחברון — עיי א' מ"יעד רבנן חב"ד" באה"ק ושיהי נוכח בעת ערכית הכנסת שם (הרבי הדגיש שיש לארגן כניסה זה בהתאם להוראות המומנים על הסדר והבטוחן); עבור הכנסת בצתת — עיי' מ"תושבי קריית חב"ד" ועבור הכנסת בטבריא עיי' השליח שנמצא שם.

[הרבי הוסיף, שאין להמתין עד שיוכאו לאה"ק, אלא יתקרוו (ע"י הטלפון) מיד לאחר השבת ויודיעו שיש לעורך כניסה במקומות אלו כדי שתתהי' שhort לארגן כראוי].

בשיחה הרביעית ביאר את פרש"י. לאחר מכן, אמר הרב שיחلك בקבוקי משקה בסיום התווועדות לשוחחים שהגיעו לשבת זו ולא היו כאן ממש חדש תשרי כיון שהיו צריכים למלא את שליחותם במהלךם.

במהמשך השיחה ביאר את העניין בלבדיו לוי"צ על הזוהר, בקשר לשיפור אודות אמראים שהלכו בהרים הגבוהים ומצאו את עצמות אנשי דור המבול. הרב הסביר שכונתם הייתה בירורו אנשי דור המבול, ע"י שעסקו שם בלימוד התורה, ומכאן הוראה לכל יהודי שכאשר פוגש הוא עניין בלתי רצוי, הרי שתפקידו לבוררו ולהפכו לקדושה.

בסיום השיחה הורה לחוץ לנגן "יהי רצון .. שיבנה בהמא"ק", הזכיר אוזות ברכה אחרונה ואחרר כך חילק את בקבוקי המשקה עבור הכנוסים (לפי הסדר המפורט לעיל) וכן לשולחים שלא נבחנו בחלוקת "כוס של ברכה" במוצאי שבת בראשית.

לאחר מכן אמר הרב כי כיוון שבהתוועדות בהמשך לשמח'ת (השני) בש"פ בראשית) לא הי' די משקה עבור כל הכהנים, הרי אלו שלא קיבלו שיגשו עתה.

אחריו שניגשו מספר מהנים אמר הרב כי כל אלו שקיבלו משקה יחלקו מעט ממן ביום השבת. הרב חיך והוסיף: אם אין להם למי לחלק, יאמרו "לחיים" בעצםם.

אח"כ התחיל לשיר את ניגנו ה"הקפות" לאביו ז"ל.

יום א', ב' מר'חישון

החל מהיום מתפלל הרב תפילות מנוח וערבית בבית הכנסת הקטן (למעלה), לאחר שבמשך חדש תשרי הי' יורד לבית-הכנסת הגדול.

במוצאי ש"ק הועבר השעון לשעון חורף ויחל מהיונים מתקיימת תפלה ערבית בשעה 45:6. מאוחר יותר נסע הרב לבתו.

* * *

במשך השבוע, בירך הרב, מיד יום, כמה קבוצות של נוסעים, בנסעה טובה ושמיעת בשוריט.

ש"ק פ' לך, ח' מר'חישון

1:30 התוועדות.

בשיחה הראשונה הסביר הרב, כי הימים שעדי שבעה בחשון מהוים עדין המשך לענייני החג (שעד אז היו מגיעים אחוריוני עלי הרגל בתיהם) ואילו בז' מרחשון מתחל סדר עבודה חדש של "ויעקב החל לדרכו" בשלב חתchanion ביותר. הרב הדגיש כי כיוון שזו ירידת לצורך עלי, הרי שכן דוקא יש עלי גודלה ביותר. בהמשך השיחה, אמר הרב שודאי כי"א החלים את "עובדות" בענייני חודש תשרי, כולל קיום ההוראה אודות ערכית כנסים, ונסענו ככלו שלא קיימו את הדברים; ישlimו זאת עד ט"ו בחודש שאז הלבנה במילואה ונפעלת שלימות בענייני החודש.

הרבי המשיך והסביר בשיחה השנייה ש"עובדת" זו – "ויעקב החל

"לדרך" צריכה להיות באופן של יציאה מרגינותו ומגדריו נלמד מפרשת השבוע: "לך לך מארץ...". הרב אמר שקל יותר לפעול זאת אצל יהודי פשוט, מאשר אצל היהודי שבכונת "ראשיכם שבטיכם". הרב הביא לכך דוגמא מיהודי מסוים, שהוא בבריחת "ראשיכם שבטיכם" אשר הוטל עליו תפקיד מסוים בקשר להשלמת ביירות בענייני חסידות והדבר ממש כמו שנים בזמן שהיה אפשר לסיים זאת במתירות... זוגמה אחרת הביא הרב ממצב השכונה שבביסוסה (שהלא לדבר על התפתחותה) חסר רבות, בעוד שכונות אחרות מתחפות ומתרחבות ואמר שאין כל הסבר שכלי מידע המצביע הוא זהה, בו בזמן יהיו יכולם לפועל שהשכונה תהיה "לשם ולתפארת ולתליה!" הרב הדגיש שאל רון דוגמאות והדבר קיים אצל כל אחד לפי עניינו.

בהמשך לימד הרב גם הורה מפי וירא בקשר הסיפור כי בהיות הרב רשב' נ"ע ילד קטן בכח מזוע אין הקב"ה מתגלה אליו כשם שהתגלה לאביהם אבינו. בין הדברים אמר כי כאשר שומעים סיפור מרבותינו נשיאינו, הרי כוונת הדבר ללימוד הורה בפועל ולא להניח את הספר על המדף וכייעינו בו, מזען לזמן, יאמרו "אה, כמה נפלא עניין זה!...".

המופיע (כען שיחה) דיה "אני הנה בריתי אתה וגוי".

בשיחה הבאה שאל הרב את השאלה בפרש"י (יז, ה' ובלקוטי לו"ץ). חזר שוב על ההוראה לעורך בנסים כהשלמה עד ט"ו בחודש והסביר את מעלות האחדות שבכינוסים אלו.

בשיחה הרביעית ביאר את פרש"י והסביר את העניין ע"פ פנימיות התורה ואת ההוראה בעבודות ה'. בשיחה האחורונה הסביר את ההוראה בדברי הזהר המובאים בלבדיו לו"ץ אודות ההגבשות שהיו בוגוע ללימוד פנימיות התורה ואודות גולי' לעתיד. וסיים כי ההוראה בכך מובנת בשפטות: להוסיף בגילוי פנימיות התורה בכל מקום "ייפוצו מעינותיך חוכחה".

הרבי הורה לחוץ לשיר "יהי ר' .. שיבנה" ולאחר מכן התחיל בעצמו "ניעט ניעט ניקאוא". כבכל התוועדות הזכיר ע"ד ברכה אחרונה.

* * *

ז'מן קצר לאחר תפילה ערבית, במוצאי ש"ק, יצא הרב ל"קידוש" לבנה. כנוהג לאחרונה הוכן "סטענדר" ובצדיו העמדת מנורה. לאחר מכן חור לחדרו וכעבור דקות ספורות נסע לבתו.

יום ז', י"ב מר'חישון

בבוקר, כשיצא הרב מביתו המתינו לו הצלם ר' לוי יצחק פרידין. הרב הזמין אותו לנסוע עמו ל-777. בהגיים, פתח פרידין בשיחה עם הרבי. לאחר

כאשר הגיע קרוב למכונית הסטובב בחזרה וסימן למזכיר ריליג סימן של תמיי.

הוא הבין כי הרבי מתכוון לילד שעמד מרחק מה. הילד ניגש והרבי נתן לו מטבע אך המשיק לעמוד.

הריליג מיהר למסיכיות וקרא למשיחו (בשם ר' משה חיים). הלה ניגש לרבי והרבי אישל לו נסיעה טוביה, והוסיף עוד מספר מילים וכן נתן לו כמה מטבעות. לאחר מכן, יצא הרבי לדרכו.

יום ב', י"ז מר' חמשון

לאחר קריאת התורה, כשהייתה ניגש ה"מגביה" הבהיר הרבי במשיחו שהתקוון למסור לר' מארליג (מאחוריו) פתק ובו שם ל"מי שברך". הרבי הציב לכיוון הפתק.

* * *

בתפלת מנהה אמר הרבי "אבינו מלכנו" (תענית שני בתרא).

* * *

היום נכנסה אל הרבי רשות התלמידים השלוחים לישיבת תורה בבריניאו, צופת. הרבי הורה להם לצאת "תיכף" והוסיף: "אוכיר עה"צ".

יום ג', ח"י מר' חמשון

שנכנס הרבי לתפלת מנהה, הרכין ראשו לשлом אל חכם ר' רפאל אלשויל (מלוד, אה"ק). בצתתו מבית-הכנסת ברך קבוצת נסעים — ולאחר תפלה ערבית, קבוצה נוספת. ביניהם — התלי השלוחים לצופת. על רשותם הותי הנוסעים למאנטריאול ענה היום "הסכם וברכה".

יום ד', י"ט מר' חמשון

בעינה לתוכנית לפגישה" של קבוצת סטודנטים שבת כתוב הרבי כי מוטב לעוזק זאת בשבת מברכים בה בודאי תהיה התוצאות (היה בכך רמז שבשבת זו לא תתקיים התוצאות).

לפניה צattoו לתפילה ערבית היהודי ע"י הריליג, על התוצאות. ב-30: נכנס הרבי להתוועדות.

בפתח הדברים אמר כי ההתוועדות קשורה ביום הולדתו של הרבי רשב"ב נ"ע, דבר השيق אליו במיוחד — כי נשיא דורנו הוא מלא מקום. בהמשך זהה ביאר בהרחבה את המושג "滿לא מקום" שמלבד مليוי המקום הקודם הרי הוא גם מוסיף עוד שהרי "מעלון בקודש".

וביום ש"י'מולו — של מי שנשיא דורנו הוא מלא מקום — גובר" יש להוסיף מחדל אל חיל ואין מקום לטענה — הלאוי ויזיק בדרגתו. הרבי הדגיש כי כוונת הדברים היא במעשה בפועל בתורה, עבודה וಗמilot-חסדים.

שדברו כמה רגעים עצר הרבי לזמן מה, המשיך עד מדריגות הכנסייה ושם עצר לעוד כמה דקות. משך כל זמן זה האIRO פניו בסבר פנים יפות ומחיקות במיווח. גם את העדדים הספרים עד שנכנס לחדרו, בסיום השיחה, עשה הרבי כשחוך רחב נסוך על פניו.

מתוך סיפורו של פרידין אחיריך ומארש הצלicho לשם עאלו שהעוז להתקרב, קלטנו את הדברים הבאים (לא כל אחריות לגבי לשונות, מה גם שהשיחה התנהלה באידיש והרבי פנה אליו בלשון "אתם" ואילו كانوا נרשמו הדברים בלה"ק ובגוף ראשוני):

ל.ג.פ. הגיע לרבי תמונה של בני משפחתו אמרו "זו תמונה חי". הרבי הביט בה ואמר כי הוא נהנה מכך. ל.ג.פ. ענה כי הוא נהנה עוד יותר מהעובדת שגרם לרבי הנהה.

ל.ג.פ. הראה לרבי ספר תהילים ואמר שהיות ולא זכה בהגרלה (הנערכת בימים מתפלל הרבי בתפלת שחורת ביציבור או בימי ב' וגו'), הוא מבקש שהרבי יקח עתה תהילים זה, הרבי ענה לו,לקח את התהילים, דפדף בוקלות והחיזרו.

הרבי: متى הינך נושא?

ל.ג.פ.: היום בשעה 00:00 ישר לתל אביב.

הרבי: הינך נושא ב"ישראל", שתהיה "ישראל". שתהיי הנסעה בשעה טוביה ומושחתת. האם כבר קנית מתנה לזוגתך?

ל.ג.פ.: כן.

הרבי: אתה אומר, מושם מה, בשפה רפה... (והוא חוזר שוב: כן רבי, קניתי מתנה). מסתמא תמסור לה דרישת-שלום.

— כבר קיבלת دولار לצדקה?

ל.ג.פ.: כן.

הרבי: נסעה טוביה ונשמע בשורות טובות.

* * *

כשיצא הרבי לתפלת מנהה ניגש אליו יהודי ואמר (באידיש): אני מבקש להזכיר את... והרבי ענה: רפואה שלימה ורפואה קרובה.

יום ה', י"ג מר' חמשון
לרגל ביקורה של קבוצת סטודנטים התקיימה תפלה מנהה בבניין הכנסת הגדול.

יום א', ט"ז מר' חמשון
בצהרים (בשעה 00:30 בערך) נסע הרבי ל"אוחיל".
בצתתו, בירך קבוצת נסעים, שם כמה מטבעות בקופה הצדקה ויצא,

מ"חיצוניות". בהקשר לכך הסביר הרבי שאין כל עניין להסתכל ללא הרף על "איש פלוני" ובפרט — בשעת התפילה בה צרכים להתבונן בנדלות הארץ! הרבי דיבר על כך במלים חrifות ואמר שאין זו רק "חיצוניות" אלא היפך ההלכה בשווי שבעת התפלה צריכה להיות כוונה — "דע לפני מי אתה עומד". הרבי הוסיף ואמר כי אם לא יתוקן הדבר,יאלץ להחזיק בסmock אליו כמה סידורים וכאשר יבחן במשהו ש"מתעתק" להסתכל יקח סידור ויתנו לו כדי שיביט בתוכו...

כן דיבר הרבי בחזריפות על ה"פגיעה" של צילום תМОנות של כל תנועה ותנועה כאשר הללו חשובים שבזה מटבטה עניין החסידות... [הרבי הדגיש שמלבד צרכי צרפת, או לשם "הפשאה" הרי ישנה הוראת הרבי נ"ע שרצונו "פנימיות" ולא "חיצוניות"]. הרבי סיפר כי כבר פנה בעבר למשהו שצילום ושאלו האם למד כבר תニア באותו יום, אך להה לא הבין כלל מה רוצים ממנו... עוד הוכיח הרבי על כך שצלמו תMOVות בחול המועד, בניגוד לדין מפורש ואף אחד לא מצא לנכוון למחות על כך.

בהמשך השיחה דיבר הרבי אודות השפעת הראי על האדם, במיוחד בגיל חינוך, שימושים כך יש להמנע מלתת ילדים עצומים בדמות בעלי חיים טמאים. כן אמר הרבי בנוגע לחוברות הילדים המצוירות, שיש להשתדל שישתמשו רק בציורים של בע"ח טהוריס. בסיום הדברים הדגיש כי יש להזהר לא למסור הוראה זו באופן של "נחתנות" דבר הגורם למקבל הדברים שהוא "חייב" להראות שהוא נהוג להפוך...

הדברים בנושא זה הוגשו ע"י הרבי, כעבור מספר ימים, ויצאו לאור בקובוטרס מיוחד בתוספת מראי-מקומות והערות.

בשיחה האחרונה, דיבר הרבי בכאב רב ובבטויים חריפים אודות הגזירה האיוומה של חוק "מיهو יהודי" המכיר כ"יהודי" באדם שיש בידו פיסת נייר המעידת שעבר "קורס" ללימודיה יהודיות, ללאAMILה וטבילה ולא קבלת מצוות. כן התריע הרבי על החלטתה שנטבלה לאחרונה כי אדם שנולד לאם נכרי ולאב יהודי נחسب ל"יהודי" רחמנא ליצן. הרבי אמר שלמרות חומרת הדבר, בהיותו חילול ה' מאין כמותו, הרי שכלה השתדלות שהיתה עד כה בנושא לא הייתה אפשרו באופן של "צפוץ" בעלים...! הרבי הדגיש שענין זה כרוך בפיקוח נפש, כאשר פוגעים גם במחיצה הרוחנית המבדילה בין ישראל לעמים, ובכך פוגעים גם במחיצה הגשמית ועייז מסכנים את בטחונם של היהודים היושבים בא"ק! הרבי סיים שיה"ר וירעה עליהם רוח ממורום לתקן הדבר ולבטל הגזירה ועד שיקויים "ואת רוח הטומאה עביך מן הארץ".

והוסיף גם כי אלו שנתנו לעצם תפקיד — לקטרג, ח"ו, על ישראל ומשום מה אינם מוכנים לשנות את הנהוגם ימתינו לפחות עד אשר מצב

בשיחה השני עמד הרבי על שיעור החומש היומי, בו מסופר אודות דברי אליעזר, שהלך בשליחותו של אברהם אבינו לחרן — חזרו אף של מקום בעולם, "והו" הצליח דרכיו". הרבי ביאר את ההוראה מכך, שברכבה זו ניתנת לכל יהודי שיוצא למלא את שליחותו — "ויעקב הלך לדרכו", עוד לפני שהתחילה לעשות דבר מה [בין הדברים ביאר בהרחבה (כ"אמיר המוסגר") מספר פרטים בתוך עניינו של ז' במרחישו בו מתחילה העבודה הקשורה בעניין החול ועם זאת בו נפסקת תענית בה"ב — השלמת כל ענייני תשרי בתכלית השלימות].

בשיחה השלישי הסביר הרבי את ההוראה מקביעתו של כי מריחשו ביום חמישי, בהתאם לדברי הגמרא (שבת קנו, א) כי הנולד ביום זה יהיה גומל חסדים: יש להוסיף בגמ"ח בפשתות וברוחניות — **בהפצת התורה**. אין לחושש מ"כasher יננו אותו", מ"מה אמרו הרואים" (וכדו!)

אדרבבה — "כן ירבה וכן יפרוץ" שהרי אכן מזרען דיאוסף שלא שלט בא"י עינה בישא!

מאמר (כען שיחה) ד"ה "ו אברהם זקן וגוי".

בשיחה שלآخر המאמר, נתבארו כמה פרטים בפרק קכ"ד בתהילים, המתאים למספר שנותיו של בעל יום החולצת (סעיף זה, בראשית השיחה, הוגה ע"י כ"ק אדמור"ר שליט"א).

השיחה הבאה נסבה על תביעת הרבי הרש"ב נ"ע, להתרחק

כסלו, שבו חלים תג החנוכה וייט כסלו. הרבי הסביר את חידושם של חנוכה וייט בכסלו ואת נקודת הקשר ביניהם. בקשר להפצת מעינות החסידות, בעניין חידשו של ייט כסלו, אמר הרבי שיכולים לשאול: כיצד יתכן שדוקא בדורנו נדרשת הפצת המעינות חוצה, דבר שלא hei בדורות הראשונות, וכי עבדתם לא הייתה בשלימות? הרבי הסביר שאמנם עבדתם היהת בשלימות, אך ביחס לעילוי של הגולה העתيدة שעליינו להתוכן לקרה מהחטף אופן העובדה בדורות הקדומות ל"חרס" ונדשת מאותנו עובדה נעלת יותר.

מאמר (כען שיחה) דיה "ויאמר לו יהונתן מהר חדש וגוי".

בשיחה השלישי שאל הרבי שאלות בפרש"י (כח, כד) ובלקוטי לו"ץ על הזוהר. בהמשך השיחה, התעכבר הרבי על כמה נושאים שאלו אותו ב"קובציים" והעיר כי קורה לעממים שמתפלפים ומדיקים במילימ ושותחים אודות תוכן הענן עצמו, כאשר הקושי איננה מעיקרה... הרבי התייחס בין היתר למסקנה שהוסקה מהמדובר בתהועדות כי מראתו, שכארה אין היתר לכלת לגן חיות שבו בעלי חיים טמאים, אלא כדי לראות חיות שمبرכים עליהם "משנה הבריות" ועוד שכארה אין לכלת לגן חיות אלא פעם בשלושים יום כי רוק איז שיחביברכה... הרבי הסביר שאמנם חיוב הברכה הוא פעם בשלושים יום וрок לנבי חיות מסויימות, אך תוכן הברכה, השבח וההודי לה' הוא בכל סוג בעלי החיים ולא הגבלת זמן...

בחלקה האחרון של השיחה, הזכיר הרבי את כניסה שלוחים (של אריה"ב) שהתקיים בשבת זו וביאר את העילוי שבשליחות. הרבי אמר כי בנסוף שלושת הדרגות שבשליחות, ישנה דרגה רביעית, שהשליח הוא הוא מציאות ממשלה עצמו! הרבי הדגיש כי התנאי לכך הוא, שהשליח לא ישנה מרצונו של המשלחת, שכן אחרת תבטל מציאותו שליח. בהקשר לכך, דיבר הרבי אודות התלמידים שלוחים, עליהם לזכור תמיד את מטרת שליחותם ללימוד תורה, ולהיות "ערות להאריר", הרבי הדגיש כי על התלמידים להיות כופפים למורות הנהלת הישיבה וגם כאשר ישן טענות כלפי הנהלת הישיבה, עליהם להציג את דבריהם בדרכי געם ובחשאי בפני ראש הישיבה או המשפיע. הרבי הוסיף שחו"ז לעורר שערורי ומחלוקת ואפילו לא "מחלקת שקטה", וכי הנהגה כזו היא ההיפך הגמור ממטרת שליחותם ומミלא שליחותם בטלה אז!

[��טי השיחה אודות ה"שלוחים" ואודות ה"תלמידים שלוחים" הוגהו עיי הרבי וכעבור מספר גמיס נdfsvo – בשתי חוברות נפרדות].
בשיחה האחורונה הזכיר הרבי את ה"פגישה עם חב"ד" שהתקיימה השבת ובקשר לכך התייחס לטענה, כיצד מדברים עם יהודי שזה עתה התקרב יהודות, אודות עניות כה מעלים כרזון דרזון של התורה? הרבי הסביר כי כל יהודי מקבל את התורה כולה בירושה והוא רכושו הפרטני

העולם (ו"התగורות המלכיות זו בזו") ירגע.
לאחר סיום השיחה בתפלה שמקאן ולהבא ידובר רק בנושאי דרכי נועם ושלום..., הורה הרבי לנון ניגון של הרבי רשב"ב נ"ע, את ניגון די הבבות של אדמור"ר הוזקן (בבאו הרביעית פ"א), "NEY ZOROTZKY" ו"לכתחילה ארבעער".
לאחר מכן הורה לחזון ניגון "יהיר... שיבנה בהמה"ק" ועודד את שירות הקהלה במחיאות כפיים. התחיל בעצמו "NEYUT NIUT" וזכה אודות ברכה אחרונה.
אח"כ קרא לטnikistim וחילק להם Dolimim לזרקה וטרם צאטו התחל הרבי לשיר "כי בשמחה תאזו".

יום ה', כ' מריחוון

הרבי נסע ל"אוהל".

לאחר תפלה מנהה (בשובו מה"אוהל") בירך את המת' שלוחים למאנטריאול: נסעה טוביה, שתהה למס' הצלחה בלימוד התורה וקיום היהדות.

יום א', כ"ב מריחוון

שבאו הרבי מביתו, ניש אליו החכם הרב רפא אלאשווili ואמר כי הוא נסע הימים, הרבי השיב: "בಚכמה רבה, בחצלה הרבה, והוסיף: בודאי תמסרו ד"ש לכל בני הקהילה..."

יום ג', כ"ה מריחוון

לפני תפלה מנהה, חילק הרבי לילדים מטבחות לצדקה, כנהוג. אחד מהם ביקש "תנו לי עוד". הרבי חיך ונתנו לו שני מטבחות נוספים.

יום ה', כ"ז מריחוון

הרבי נסע ל"אוהל".

* * *

לקראת ש"ק הגיע קהל רב. בעיקר – שלוחים מרחבי אריה"ב שבאו להשתתף ב"כינוס שלוחים".

ש"ק פ' תולדות, מגה"ח וער"ח כסלו

30: 1 – התהועדות.

הרבי פתח, בשיחה הראשונה, במלטה של התהועדות, במיוחד בשבת מברכים חדש כסלו, אז נמצאת נתינת כח מיוחדת לקבל החלטות טובות, בוגע לענייני חדש כסלו ולקיים. הרבי הוסיף, שעוניים אלו צרכיכים להיות, כהוראת פרשת השבע, באופן של "תולדות" דהיינו שיתווסף עוד יהודים שלמדו ממנה, עיי' עבודה באופן של "טופח על מנת להטפיח".
בשיחה השנייה הסביר הרבי את מעלו של החודש המתררך משבת זו,

(“מורשת קהילת יעקב”) והלך שייכים אליו ונוגעים לו כל עניין התורה, מהדבר פשוט ביותר עד לדבר הנעלה ביותר.

בהמשך, תירץ הרב את השאלה בראשי' ואת ההוראה הנלמדת מההערות על זהזהר, לאחר סיום השיחה אמר הרב כי ייתן בקבוק משקה עבור משותפי ה”פגישה” שגילו את ה”夷שרות המופלגה” – ירושת כל תורה כולה ובודאי גם יתנהגו בהתאם לכך בפועל, וכן בקבוק משקה עבור כניסה השלוחים.

הרבי התחל את ניגנו ההקפות לאביו זיל והזכיר אודות ברכה אחרות.

עם סיום תפלה מנהה התחיל לשיר “שיבנה ביהם”^ק.

* * *

במוצאי ש'יק התקיימה ”סעודה הדויי“ לרجل ר'ח כסלו היום בו יצא הרב לראשונה מחודרו מאזו שמיינ עצרת בשנת תשלי'. הסעודה נערכה בבית-הכנסת הגדול בהשתתפות קהיל רב. בחלוקת הראשון חזרו על שיחות הרב בשבת והרבנים והמשפיעים נאמו. בהמשך הערב התישב הקהיל בקבוצות קבועות סביב זקני החסידים והמשפיעים שהתוועדו עד שהAIR השחר ...

יום א', ל' מר'חsoon, אדר'ח כסלו

היום התקיים, באחד החדרים שבבניין המשדרים שמעל 770, חלקו העיקרי של ”כינוס השלוחים“. במלכו נשמו דיווחים מערים שונות ברחבי אריה'ב, הועלו העזות לפעלויות בעtid ויום. במרכז הכינוס עמד נאומו של מנהל המל"ח וראש מזכירות כי'ק אדמוני שליט'א הרב ח.מ.א. חדקוב, שעמד בהרחבת על תפקידם של השלוחים. הכינוס נגע לפניות ערבי.

* * *

סמוך לשעה 00:00 בערב הגיעו ל-770 הרב אברהם שפירא שליט'א והרב מרדכי אליהו שליט'א (הרבניים הראשיים לישראל), בלווית כמה מעוזרים ובני משפחותם. לאחר מספר דקות נכנסו אל הרביהם עם מלואיהם, חברי המזכירות וכן כמה עתונאים וצלמים.

הרבי שוחח עם הרבניים, בלשון הקודש, כשעתיתם. בפתח השיחה התעניין הרבי בדבר הרשות של הרבניים בקשר ליציאתם מארץ הקודש. מכאן נסבה השיחה לפרשת השבוע, בעין יציאת יעקב לחורן וכדרכם של דברי תורה התגלגלו הדקרים מענין לענין. בתוך הדברים, עורר הרב גם על מספר עניינים שהם חותמת השעה.

מוסרים זהה, בקיצור נרצה, נושאיה העיקריים של השיחה רבת התוכן בכמות ובאיכות.

א. עניינו של המלך וה”夷שא“ בישראל. הנושא הולא בהקשר למעמדו

הדיינים באה'ק וככ"דך אגב" נתבארו פרטים שונים בעניינו של משה רבינו.

ב. חובת והכרח לימוד פנימיות התורה. נושא זה היה, למעשה, נקודת העיקרית של השיחה. הרבי הרבה להציג את חשיבות הדבר וביקש מהרבנים לפעול בעניין.

ג. הציפי לגאולה. בקשר לתקווה שתבוא מיד, כך שלמהרת יקריבו את קרבנות ראשיחודש, נסבה השיחה על כמה מפרטי ההלכות בעניין.

ד. נשיאת כפים. הרבי התענין, אצל הרב שפירא שהינו כהן, אודות המנהיגים השונים והסביר גם מספר עניינים בתוכנה הפנימית.

ה. מצב הלימוד בישיבות. הנושא הולא גם (קדום לכך) בין הדברים אודות לימוד פנימיות התורה ובחלוקת האחרון של השיחה דובר על העדר הלימוד ”לגירסאות“ כדרכו.

לקראת הסיום העירו הרבניים כי השעה מאוחרת והרב ענה: לא גורא,

הרוי נאמר ”לילה כוים יאיר“...

אחר כך ביקש הרבי את סליחתם של הנוכחים ואמר שברצונו לדבר עם הרבניים שי' ביחסות. השיחה הפרטית אורכה כשלש רבעי השעה ובסיוםה ליווה הרבי את הרבניים שי' עד פתיחת ”גערען-התחתון“.

מתשובות הרבי בחודש זה

נוסף כלל-פרטיו שהויל הרבי לענות במענה במספר עניינים ופעולות:
 "נת" ות"ח,
 חבר בעתו –
 בסמכות לו' מ"ח, –
 אוצרי עה"צ".

* * *

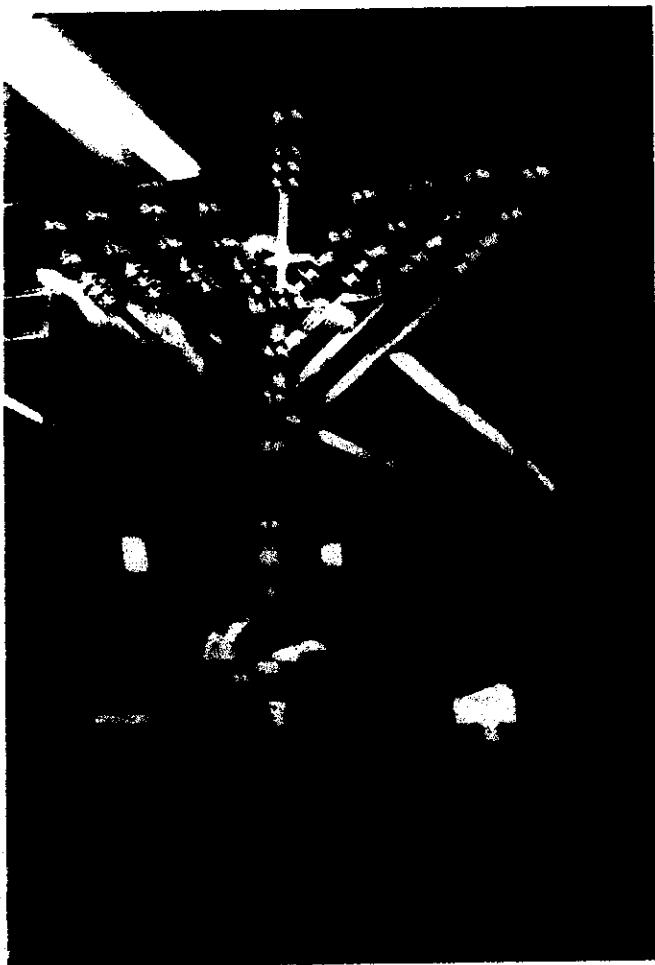
בכ"ח לחודש, למשהו שכתוב כי בנו (נער צעיר) אינו לומד כראוי
 וברצונו שייעזוב את הישיבה ויעבוד:
 "כפשות, אין עניini לומר לבנו שי' שאינו שייך... ללימוד תורה'ק ח"ו!
 ובפרט שהוא היפך החזקה דבני".

* * *

על ציור שהוכן עבור דף השער של בטאון 'משיח טימיס' של חודש
 כסלו:
 "כדי להוציא בקרן הימני למטה צורת שביבון".

* * *

כסלו

החינוך בבית המדרש – "770"